ΠΟΥΛΙΑ

(Η ΑΔΙΚΗΜΕΝΗ ΟΡΦΑΝΗ)

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης Σελίδος)

νης τὸν Ἀξέξανδρο Ροῦσσο. Ὁ Ροῦσσος κρατοῦσε τὴ θέση δεκατρία χρόνια ἀδιάκοπα καὶ παρὰ τὰ ἐβδομῆντα του οὔτε σκέψη δὲν ἔκανε γιὰ νὰ τὴν παρατήση. Οἱ ἀνάγκες γιὰ τὴ ζωὴ τὸν κρατοῦσαν ἐκεῖ. Ἕνα μικρὸ στάφιδόχτημα πλάϊ στὸ πέραμα, ποὺ τὸ καλλιεργοῦσε μὲ τὰ χέρια του, βοηθοῦσε στὶς ἀνάγκες του. Εὐτύχημα γιὰ τὸν ἴδιο καὶ ποὺς δικοὺς του, ποὺ κρατιῶταν ἀκόμα γερός.

Στὰ νειάτα του ὁ Ροῦσσος θὰ ἦτάν καλοδεμένος ἄντρας, γιατὶ καὶ τώρ' ἀκόμα εἶχε κορμὶ ἀλύγιστο μὲ πλάτες γερὲς καὶ χέρια ποὺ δὲν ἔτρεμαν. Ἡ ὄψη του ἀξιοσέβαστη. Εἶχε τὸ μέτωπο πλατύ, τὰ μηλομάγουλα ροδοκόκκινα καὶ διάφανα ὥστε διακρίνονταν λεπτοὶ ἀλαφρομέλανοι ἀποκλαμοὶ οἱ φλέβες. Γενειάδα κατάλευκη, κυματιστὴ κατέβαινε ὡς τὸ στῆθος. Δύο αὐλακωσιὲς ἀνάμεσα στὰ φρύδια, πρόσθεταν στὴ σεβαστὴ του μορφὴ τὸ αὐστηρό. Τὰ μάτια του βαθυγάλανα, μὲ λάμψη καὶ ζωηράδα, μαρτυροῦσαν ζωὴ καὶ θελληματικότητα ἀκόμα μέσα του.

Ὅταν ὅμως ὁ Ροῦσσος βρισκόταν μόνος, τὰ μάτια του σκέπαζε παχνάδα ἀφηρημάδας. Φαίνεται νὰ βυθιζόταν σὲ βαθειὲς σκέψεις. Ὅ,τι καὶ νὰ γινόταν γύρω του δὲ γύριζε νὰ κυτάξει. Ἀπὸ καιρὸ καιρὸ σὲ καιρὸ μονάχα τὸν ἀποσποῦσε ἡ φωνὴ τοῦ διαβάτη, ποὺ τὴν εἶχε συνηθίσει ὅπως τὸ ζωντανὸ τὸ κράξιμο.

—Ἔ, Μπάρμπα—Ἀλέξη. Ἔλα νὰ μὲ περάσης.

Τιναζόταν γιὰ μιᾶς ἀπὸ τὴ θέση του, ἔριχνε ματιὰ στὸ διαβάτη καὶ κατέβαινε γοργὸς στὴν περαταριά. Λιγόλογος πάντα ὁ Ροῦσσος, ἦταν σὰν νὰ μὴν ἤξερε πάρα πάνω ἀπὸ τὸ καλημέρα—καλησπέρα, τὸ ναὶ καὶ ὄχι. Καὶ ἂν κανεὶς προσπαθοῦσε ν' ἀνοίξη κουβέντα μαζί του, ἀντίκρυζε ἐρωτηματικὸ τὸ βλέμμα του. συγνεφιασμένο, τὸ πρόσωπό του. Ἔτσι ἀποστόμωνε τὸν πιὸ θαρρετὸ κι' ἐπίμονο.

Γιὰ τὸ γέρο — Περατάρη οἱ συντοπίτες του ἔγοιωθαν μεγάλο σεβασμό. Σεβασμὸ καὶ συμπόνια, γιατὶ ἤξεραν τὸ ποιὸς ἦταν καὶ ποιὰ ἡ κοινωνική του δράση τότε...Καὶ τώρα ποὺ τὸν ἔβλεπαν μὲ σκυφτὸ τὸ κεφάλι, ν' ἁπλώνει τὸ χέρι γιὰ νὰ λάβει τὰ πορθμεῖα, ξαναζωντάνευαν στὸ νοῦ τὴ θλιβερὴ ἱστορία του.

Γιὰ τὸν κόσμο μπορεῖ νὰ ἦτανε παράξενος ὁ γέρω—Ροῦσσος. Γιὰ τοὺς δικοὺς του ὅμως δὲν ἦταν ὁ ἴδιος. Ἦταν ὁ καλόκαρδος, ὁ γλυκόλογος προστάτης ποὺ γιόμιζε τὸ σπίτι μὲ ἀγάπη καὶ χαρά. Ἡ ἀγάπη του ἦταν ἀνείποτη γιὰ τὴν ἐγγονή του τὴν Πούλια, τὴν ὀρφανὴ κοπέλλα ποὺ γονειοὺς δὲν πρόφθασε νὰ γνωρίσει. Στὴν ὀρφάνια της δέχτηκε καὶ πατέρα καὶ μάνα μαζί. Τὴν ἀνάστησε μὲ κάθε φροντίδα, μὲ κάθε προσοχή, μοιράζοντας τοὺς κόπους καὶ τίς πίκρες μὲ τὴν κυρ' Ἄννα, μιὰ γυναίκα ποὺ ἡ τύχη τοῦ ἔφερε σὰ λαχεῖο. Καὶ τώρα ποὺ τὴν ἔβλεπε κοπέλλα στὸ γίνωμά της, κρυφοκαμάρωνε κι' ἔφτιαχνε ὄνειρα γι' αὐτὴν. Τ' ἀπομεσήμερα, πόντο τὸν πόντο λογάριαζε τὸ ὕψος τοῦ ἡλιοῦ πάνω ἀπὸ τὸ κάστρο. Καὶ σὰν τὸ κάστρο ἀκτινοστολιζόταν, περνοῦσε τὴ βαρειὰ ἀλυσσίδα στὴν περαταριὰ καὶ γεμᾶτος λαχτάρα τραβοῦσε γιὰ τὸ σπίτι του, γιὰ τὴν ἀγαπημένη του Πούλια. Καὶ ὁ ἴδιος δὲ μποροῦσε νὰ ἐξηγήσει τὴν τόση ἀδυναμία του. Προσπαθοῦσε, μὰ δὲ μποροῦσε νὰ θυμηθῆ, ἂν ἴδια ἀγαποῦσε τὸν ἄμοιρο γιό του. Τὴν εἶχε ἀναστήσει μὲ περισσότερα βάσανα, τὴν λυπόταν γιὰ τὴν ὀρφάνια της, Ὥστε στὴ σκέψη της καὶ μόνο ἡ ἀγάπη τοῦ γινόταν ὁλάκερα συνειδητὴ καὶ καταντοῦσε σὲ ξεχωριστὴ τρυφερότητα. Ὁλημερὰ σκυμμένος πάνω στὸ κλῖμα ποὺ καλλιεργοῦσε, ἀγγομαχόταν καὶ μουρμούριζε. Καὶ στὸ μουρμουρητό του συχνὰ ξεχώριζε τ' αὐτὶ τ' ὄνομα Πούλια.

Ἀπὸ τοὺς συντοπίτες του μονάχα τὸ Λάγιο τὸν ἱερέα ξεχώριζε καὶ μονάχα μ' αὐτὸν εἶχε στενὲς σχέσεις. Ὁ Παπα—Λάγιος ἦταν τότε πάνω ἀπὸ σαρανταπέντε χρονῶν. Φυσιογνωμία ποὺ γεννοῦσε ἐμπιστοσύνη καὶ σεβασμό, ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὸ σχῆμα τοῦ ἱερωμένου. Τὸ ἀνάστημά του μέτριο. Μαλλιὰ καὶ γένεια μαῦρα, ποὺ μόλις ἀσήμιζαν. Μύτη λίγο καμπουρωτή, πλατειὰ πρὸς τὰ κάτω, σὰ γιὰ νὰ τροφοδοτεῖ ἄκοπα τὸ εὐρύ του στῆθος. Τὰ μάτια του μαῦρα καὶ μεγάλα, ἀνοιγοσφαλοῦσαν ἤρεμα, ἔδειχναν ἀγαθότητα, γεννοῦσαν ἀναθάρρεμα. Ἀλλὰ σὲ περιστάσεις τὰ μάτια κεῖνα σπίθιζαν ζωηρὰ κι' ἐπίμονα. Γίνονταν ἀνυπόφορα οἱ κινήσεις του στὴν κουβέντα συγκρατημένες. Τὰ λόγια ζυγισμένα, ὀρθὰ κοφτά, ἔβγαιναν νὰ παρηγορήσουνε ἢ γιὰ νὰ μαστιγώσουν. Παρηγοροῦσε καὶ ἐλεοῦσε. Μαστίγωνε καὶ συγχωροῦσε πλατειά. Γιὰ τοὺς συντοπίτες του ὁ Παπα—Λάγιος ἦταν καλός, μὰ εἶχε πολλὰ ἐλαττώματα. Καὶ πρῶτα—πρῶτα τὴν πλατειά του ἀντίληψη. Πολλὲς φορὲς συζητήθηκαν πράξεις του, ποὺ δὲν ταίριαζαν σὲ ἱερωμένο καὶ πολλὲς φορὲς κυκλοφόρησαν κατηγόριες σὲ βάρος του. Τίποτα ὅμως δὲν τὸν ἐδείλιασε ποτέ. Οὔτε κι' οἱ κατηγόριες στάθηκαν ἄξιες νὰ λιγοστέψουν τὸ σεβασμὸ καὶ τὴν ἐμπιστοσύνη τοῦ ποιμνίου του.

Τὸν Παπα—Λάγιο ὁ γερο—Ροῦσσος ἐκτιμοῦσε, ὄχι μονάχα γιὰ τὸ χαρακτήρα του, ἀλλὰ γιατὶ ἦταν ἀνάδοχος τῆς ἐγγονῆς του καὶ τὸ περισσότερο γιατὶ κάποτε, τότε, ἦταν φίλος τοῦ γυοῦ του. Μπροστὰ σ' αὐτὸν μονάχα ἄνοιγε τὴν καρδιὰ κι' ἔκανε διάφανη τὴν ψυχὴ μὲ ὅλο της τὸ φορτίο. Μπροστὰ σ' αὐτὸν μονάχα ἔλιωνε τὴν παγωμάρα του καὶ παρουσιαζόταν ὁ πονεμένος γονιὸς ποὺ ζητοῦσε στὴ συμπόνια τὴν ἀνακούφιση. Ὁ ἱερέας, πιστὸς στὴ φιλία καὶ μετὰ θάνατον, δὲν παράλειπε τὶς ἐπισκέψεις του στὸ σπίτι τοῦ Ρούσσου, κάθε τόσο, γιὰ νὰ βλέπει τὴ βαφτιστικιά του, ν' ἀκούει τὸ παράπονο τοῦ γέροντα καὶ ὕστερα νὰ φροντίζει γιὰ ὅ,τι ἔκρινε πῶς μποροῦσε νὰ τοὺς ἀνακουφίσει.

Χαρακτηριστικὸ στὶς σχέσεις γερο—Ρούσσου Παπα—Λάγιου, εἶναι τὸ ὅ,τι σὰν τὰ περασμένα πάλιωφαν, τίποτα δὲν ἀνάφεραν ἀπ' αὐτά. Καὶ ἂν καμμιὰ φορὰ ἡ κουβέντα τὄφερνε νὰ πεταχτεῖ κάτι ἀπὸ τὴν παλιὰ ζωὴ στὴ θύμηση, οἱ ματιές τους διασταυρώνονταν καὶ ἄλλαζαν κουβέντα.

Μιὰ μέρα ὁ γερο—Ροῦσσος δεχόταν τὴν ἐπίσκεψη τοῦ Παπα—Λάγιου ὄχι στὸ σπίτι του, ὅπως συνήθιζαν, ἀλλὰ στὸ πέραμα. Ἦταν ἡμέρα στὴ μέση τῆς ἄνοιξης, μὰ ἀπὸ κεῖνες τὶς ἡμέρες, ποὺ κάποτε—κάποτε φανερώνονται σὰ συχαριάτες τοῦ καλοκαιριοῦ. Ὁ ἥλιος καυτερός μὲ ἀποκαρωμάρα βάραινε τὴ ζωή. Ὁ οὐρανὸς ἀσπρογάλανος... Ὁ Ὠλονὸς ἀσπρογαλιασμένος καὶ κεῖνος ἀπὸ τὸ ἔντονο φῶς δὲ διακρινόταν. Μόνον οἱ κορυφογραμμές του ξεχώριζαν σὰν πελώρια ραγισὰ στὸ οὐράνιο κρύσταλο.

Ὁ Περατάρης βρισκόταν τὴν ὥρα κείνη ξαπλωμένος στὴ ρίζα θεμονιᾶς ἀπὸ κλήματα, μὲ τὸ κεφάλι σκυφτὸ καὶ τὰ γένεια ἁπλωμένα στὸ στῆθος. Σὰν εἶδε τὸν ἱερέα καταταράχτηκε.

—Ὁ Παπα-Λάγιος ἐδῶ; Κάτι καινούργιο στὸ σπίτι θὰ μὲ βρῆκε, σκέφτηκε κι' ὁ νοῦς του γοργοπέρασε ἀπὸ κακὸ σὲ κακό.

Ἕνα μήνα τώρα ἡ Πούλια ἡ ἐγγονή του εἶχε χάσει τὴ συνηθισμένη της εὐθυμία. Ἔπαψε ν' ἀκοὺγεται γλυκοφλύαρη ἡ φωνή της, ποὺ ἄλλοτε γιόμιζε τὸ σπίτι, ἔπαψαν καὶ τὰ παιχνιδιάρικα φερσίματα μπρὸς στὸ Παποῦ καὶ τὴν κυρ' Ἄννα. Μιλοῦσε λίγο καὶ ἀνόρεχτα ἀπαντοῦσε σὲ κάθε ρώτημα. Σὰ νὰ μὴν ἤθελε νὰ βλέπει κανέναν, σφαλοῦσε τὸ δωματιό της κι' ἔμενε ὧρες ἐκεῖ μέσα μοναχή. Πολλὲς φορὲς χωρὶς αἰτία τῆς ἔρχονταν δάκρυα στὰ μάτια. Καὶ ἂν κανεὶς ἐπίμονα τὴ ρωτοῦσε τὸ γιατί, δὲν ἔπερνε ἀπάντηση. Ἔβλεπε μόνο νὰ πληθαίνουν τὰ δάκρυά της.

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ συνέχεια

Σ. Σ. Ὁ κ. Μακρυδήμας ἀφιερώνει τὸ μυθιστόρημά του «Πούλια» εἰς τὸν θεῖον του κ. Κώσταν Καρκαβίτσαν.

Διὰ τοὺς φιλανθρώπους

—Πάμπτωχος φυματικὸς οἰκογενειάρχης ζητεῖ τὴν συνδρομὴν τῶν φιλανθρώπων. Πᾶσα προσφορὰ εἰς φαρμακεῖα κ.κ. Βαγενᾶ, Ζουροπούλου καὶ Καραμπᾶ διὰ τὸν φυματικὸν Κ.Δ.

Πατρινὰ ἡμερονύκτια

Στὰ πεταχτὰ

Κατάμεστες οἱ ἐκκλησίες χθὲς τὸ βράδυ ἀπὸ πιστούς.

—Οἱ ὁποῖοι καὶ ἐδεήθησαν μὲ κατάνυξιν πρὸς τὸν βαδίζοντα πρὸς τὸν Γολγοθᾶν διὰ τὴν σωτηρίαν τῶν ἀνθρώπων Θεάνθρωπον.

=Μὲ τὴν ἔναρξιν τῆς Μεγάλδς Ἑβδομάδος ἐπληθύνθησαν οἱ στρατιὲς τῶν πωλούντων χάβαρα.

—Οἱ ὁποῖοι καὶ «ἀλωνίζουν» κυριολεκτικῶς τὴν πόλιν μὲ τὶς μέχρι τῶν ἐσχατιῶν της διαδρομές τους.

—Οἱ «εἰδικοὶ» ἀναφέρουν ὅτι ἐφέτος τὰ χάβαρα εἶναι τόσα πολλά, ὅσα δὲν ἦσαν ποτὲ κατὰ τὰ μεταπολεμικὰ χρόνια.

—Τὸ «φαινόμενον» οἱ «εἰδικοὶ» δὲν μποροῦν ποῦ νὰ τὸ ἀποδώσουν.

=Μία τεραστία λακκοῦβα εἰς τὴν ὁδὸν Ἑρμοῦ, μεταξὺ Κορίνθου καὶ Μαιζῶνος ἀποτελεῖ παγίδα διὰ τὰ αὐτοκίνητα.

—Τὸ βράδυ τοῦ Σαββάτου ἕνα αὐτοκίνητο κόντεψε νὰ διαλυθῆ, μὲ τὸ ἀπότομο ἐξ αἰτίας τῆς γούβας τίναγμα.

=Εἰς τὸ «Ἄστυ» τὴν Κυριακήν, μαζὺ μὲ τὸ εἰσιτήριον ἐδίδοντο καὶ...τσίχλες, δίχως ἐπιβάρυνσιν βέβαια.

—Ἡ Κυριακὴ ἦταν ἡμέρα γενικῆς, κατ' ἔθιμον, σκορδαλιαδοφαγίας καὶ οἱ τσίχλες ἐκρίθησαν ἀπαραίτητες γιὰ νὰ σταματοῦν τὴν ἀποπνικτικὴ μυρωδιὰ τοῦ σκόρδου.

Φαρμακεῖα

Διανυκτερεύοντα:

Παπαχρήστου Ἰω. Κορίνθου 528, Μακρυγέννης Παν. Μαιζῶνος 77.

Συνταγαὶ ΙΚΑ:

Γεωργαντόπουλος Ἰωάν. Ἀλ. Ὑψηλάντου 143, Κοντογιάννης Ἰωάν. Δημ. Γούναρη 19, Θεοδωρόπουλος Ἀχιλ. Ἀγ. Νικολάου 37, Πουλίδας Παν. Ἀγ. Ἀνδρέου 95, Κομνηνὸς Γεώργιος Στ. Βουλγάρεως 35.

ΜΑΛΛΙΑ - ΠΛΕΚΤΑ
ΚΕΝΤΗΜΑΤΑ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ
85 ΜΑΙΖΩΝΟΣ 85

ΓΚΟΛΦΩ

ΤΟ
ΕΘΝΙΚΟΝ ΛΑΧΕΙΟΝ
ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΕΙΣ ΔΥΟ ΣΕΙΡΑΣ
ΔΥΟ ΛΑΧΕΙΑ ΚΕΡΔΙΖΟΥΝ
Τὸν 1ον ἀριθμὸν ἀπὸ 500.000
Τὸν 2ον » » 300.000
Τὸν 3ον » » 200.000
Καὶ τὸ Δῶρον ἀπὸ 1.000.000
ΚΑΤΑ ΔΕΚΑΔΑ
Ὁ 1ος ἀριθμὸς κερδίζει 1.000.000
Ὁ 2ος » » 600.000
Ὁ 3ος » » 400.000
ΚΑΙ ΤΟ ΔΩΡΟΝ 2.000.000
Νέων Δραχμῶν

ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΟΣ-ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ
ΕΙΔΙΚΟΣ ἐπὶ ὅλων τῶν ἀσθενειῶν τῶν ὀστῶν τῆς σπονδυλικῆς στήλης—λεκάνης—χεριῶν καὶ ποδῶν—ὡς καὶ τῶν ἀρθρώσεων αὐτῶν.
Dr ΖΑΦΕΙΡΙΟΣ ΧΡΗΣΤΟΥ
Ἐγκατασταθεὶς εἰς Πάτρας δέχεται εἰς τὸ Ἰατρεῖον του Κανακάρη 180 (ἔναντι ἐφημερίδος «Νεολόγος»)

ΙΑΤΡΟΣ Ν. Α. ΤΣΙΛΙΡΑΣ
ΣΤΟΜΑΧΟ—ΕΝΤΕΡΟΛΟΓΟΣ
ASSISTANT τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Παρισίων
Μέλος τῆς Γαστροεντερολογικῆς Ἑταιρίας τῶν Παρισίων
Νοσήματα Πεπτικοῦ—Νοσήματα Πρωκτοῦ (ἄνευ ἐγχειρήσεως: αἱμορροΐδες—συρίγγια, προπτώσεις, ραγάδες, κιρσοί).
ΑΛΕΞ. ΥΨΗΛΑΝΤΟΥ-ΚΑΝΑΡΗ 49 ΤΗΛ. 39-33

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΑΚΑ

ΕΔΩ ΚΙ' ΕΚΕΙ

Κάθε Μεγάλη Τρίτη, ἡ πονεμένη ἱστορία τῆς Κασσιανῆς ἔρχεται γιὰ νὰ μᾶς ὑπενθυμίση τὴ μοῖρα τῆς γυναίκας. Ἡ Κασσιανὴ εἶναι κι' αὐτὴ ἕνα Σύμβολο. Ἴσως ἕνα Σύμβολο πονεμένο, λυπημένο. Πάντως εἶναι ἕνα Σύμβολο ἀνθρώπινο κι'αὐτὸ ἔχει μεγάλη σημασία.

Ἡ Κασσιανὴ ἔδωσε ὅ,τι καλύτερο ἔχει νὰ δώση ἕνας ἄνθρωπος. Ψυχὴ, ἀγάπη, ἔρωτα, μετάνοια καὶ ταπείνωσι. Ἕνας κύκλος ποὺ περικλείει τὴν ἔννοια καὶ τὴν οὐσία τῆς ζωῆς.

Ἡ Κασσιανὴ ζῆ στὴν ψυχὴ μας, στὴ σκέψη μας ὁλάκερη ὅπως τὰ προσφιλῆ μας πρόσωπα. Ἴσως ὅπως ἡ μητέρα μας, ὅπως ἡ ἀγαπημένη μας. Εἶναι ἡ μόνη γυνῆσια γυναῖκα στὴ Χριστιανικὴ παράδοσι. Στὴ μετάνοιά της, στὶς ἀνάπολήσεις της καὶ στὰ θερμὰ της δάκρυα, ζωντανεύουμε ὅλες τὶς «περιπεσοῦσες». Λαμπάδα μέσα στὴ νύχτα τῆς ἀνθρώπινης ματαιοδοξίας. Ποιήτρια τοῦ ἀγνώτερου πάθους.

—Δέξε μου τὰς πηγὰς τῶν [δακρύων,
ὁ νεφέλαις διεξάγων τῆς θα[λάσσης τὸ ὕδωρ

***

Καθημερινῶς θρηνοῦμε κι' ἀπὸ ἕνα θῦμα τῶν τροχῶν. Ἡ ζωὴ μας, αὐτὸ τὸ πολυτιμώτατο ἀγαθὸ, εὑρίσκεται στὰ χέρια τῶν ὁδηγῶν τῶν αὐτοκινήτων.

—Εἴμαστε ὅλοι μελλοθάνατοι, ἔλεγε φιλοσοφῶντας προχθὲς, ἕνας φίλος. Μελλοθάνατοι ποὺ τὴν καταδίκη μας θὰ τὴν ἐκτελέση ἕνα ἀπὸ αὐτὰ τὰ μηχανήματα τοῦ διαβόλου.

Νομίζω ὅμως ὅτι δὲν φταῖνε τὰ μηχανήματα, γιατὶ ἡ μηχανὴ εὐεργέτησε καὶ εὐεργετεῖ τὸν ἄνθρωπο. Φταῖνε αὐτοὶ οἱ ἀμαθεῖς ὁδηγοὶ καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι τοὺς χορηγοῦν διπλώματα, μὲ μιὰ τυπικὴ ἐξέτασι. Οἱ δρόμοι στὴν Ἑλλάδα εἶναι στενοί, ἡ συγκοινωνία πυκνὴ καὶ χρειάζεται μεγάλη ἐπιδεξιωσύνη καὶ προπάντων προσοχὴ, γιὰ νὰ μὴ συμβῆ ἀτύχημα. Ἂς τὸ προσέξουν αὐτὸ οἱ ἀρμόδιοι, κι' ἂς λάβουν τὰ μέτρα ποὺ πρέπει, μιὰ καὶ ἐπιθυμοῦμε νὰ μεταβοῦμε στὴν Ἀχεροῦσία μὲ τὴ βάρκα τοῦ Ἑρμῆ, παρὰ ἀπὸ ...τρακαρισιὰ φορτηγοῦ.

Ο ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΟΣ

ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΖΩΗ

Ο ΑΓΩΝ ΤΩΝ ΔΥΟ ΟΛΥΜΠΙΑΚΩΝ

Ἡ ὁμὰς τῶν διεθνῶν προχθὲς εἰς τὸ στάδιον, δὲν ἀπέδωσε τὸ γνωστὸ παιχνίδι της. Κατὰ τὸ α' ἡμίχρονον, χάρις στὴν ἐξαιρετικὴ φόρμα τῶν Κρητικοῦ καὶ Τζωρτζίδη, οὐδὲν τέρμα ἐπετεύχθη. Ἀξιοσημείωτος φάσις ἐξελίχθη εἰς τὸ 24' ὅτε ὁ Λαμπρόπουλος, ἔδωσεν ἰσχυρὰν κοφτὴν σέντρα, καὶ ὁ Θεοδωρίδης χάρις σὲ διπλῆ ἐκτίναξί του, ἀπεσόβησε τὸν κίνδυνον. Οἱ ποδοσφαιρισταὶ τοῦ Ὀλυμπιακοῦ Πατρῶν, ἠγωνίσθησαν σθεναρὰ καὶ ὡς ἴσοι πρὸς ἴσους. Ὅλα αὐτὰ ὅμως μέχρι τοῦ 22' β' ἡμιχρ. ὅτε, ἐνῶ ἡ σφαῖρα κατευθύνεται πρὸς τὸ τέρμα τοῦ Ὀλυμπιακοῦ Πατρῶν, ἐπεμβαίνει ὁ Παπαδόπουλος καὶ ἀποσοβεῖ τὸν κίνδυνον τὴν 12ην ὥραν. Ὁ διαιτητὴς ὅμως σφυρίζει... γκὸλ μὲ τὸ αἰτιολογικὸν ὅτι ἡ σφαῖρα διῆλθε τὴν γραμμὴν τέρματος ἕνα μέτρο. Τοῦτο τεχνικῶς δὲν εὐσταθεῖ διότι σφαῖρα ἀποκρουομένη ὑπὸ ποδοσφαιριστοῦ εἰς τὸ σημεῖον ποὺ ἰσχυρίζεται ὁ διαιτητής, εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐξέλθη τοῦ τέρματος, διότι θὰ κτυπήση 'στὰ δίκτυα ἢ εἰς τὴν κάθετον δοκόν. Τοῦτο ἦτο ἡ αἰτία τῆς διακοπῆς τοῦ ἀγῶνος. Διεκρίθησαν ἀπὸ τὸν Ὀλυμπιακόν, οἱ Κρητικός, Τζωρτζίδης, Λαμπρόπουλος, Λαγωγιάννης καὶ Μαρᾶτος.

—Ἀγῶνες μπάσκετ

Σκαγιοπούλειον—ΕΑΠ 56—40, Β' ΕΑΠ—Β' Σκαγιοπουλείου 65—39, ΠΓΕ—Ἀπόλλων 45—37, Ε' ΠΓΕ—Β' Ἀπόλλωνος 39—30.

—Ὁ Δρόμος «Θυσίας»

Εἰς τὸν Δρόμον «Θυσίας» ἐν Μεσολογγίῳ οἱ 4 πρῶτοι νικηταὶ εἶναι οἱ κάτωθι: 1) Ζαχαράτος (ΠΓΕ) διὰ δευτέραν φοράν, 2) Μίαρης (ΠΓΕ), 3) Μπαλτζώκης (ΑΕΜ), 4) Γεροντίνης (Ἀπόλλωνος Πατρῶν).

—Οἱ λοιποὶ ἀγῶνες

Ἄρης—Προοδευτικὴ 2—1, Α. Ε. Μεσολογγίου—Ἄρης Αἰτωλικοῦ 5—2, ΑΕΚ Ἀθηνῶν — Ὀλυμπιακὸς Βόλου 1—1 (Κ. Ἑλλάδος), ΠΑΟ—Ο. Φ. Ἡρακλείου 2—1 (Κ. Ἑλλάδος), Ἀπόλλων—Αἰγάλεω 3—1 (Κ. Ἑλλάδος), Παγκρήτιος—Ἐθνικὸς 2—0 (Κ. Ἑλλάδος), ΠΑΟΚ — Ἐλπὶς Δράμας 3—2 (Κ. Ἑλλάδος), Δόξα Δράμας — Ἀπόλλων Θεσ)νίκης 1—1 (Κ. Ἑλλάδος).

—Οἱ ἀγῶνες τοῦ Πάσχα

Κατὰ τὸ διήμερον τοῦ Πάσχα θὰ κατέλθη εἰς Πάτρας ὁ Ἀστὴρ Ἀθηνῶν διὰ δύο ἀγῶνας μὲ τὴν Παναχαϊκὴν καὶ τὸν Ὀλυμπιακόν.

Εἰς τὴν ἐπαρχίαν μέχρι στιγμῆς ὁριστικῶς ἐκλείσθησαν οἱ κάτωθι ἀγῶνες:

Εἰς Κέρκυραν μεταβαίνει ὁ Ἀστὴρ ὅπου συναντᾶται μὲ τὸν ἐκεῖ Ἄρην καὶ Ἑλλήσποντον.

Εἰς Καλάμας μεταβαίνει ἡ Θύελλα ὅπου θὰ ἀγωνισθῆ μὲ τὸν Ἀπόλλωνα καὶ τὰ Πράσινα Πουλιά.

Ἔκκλησις

=Πάμπτωχος οἰκογενειάρχης ἄνευ ἐργασίας μὲ πάθησιν τῶν ὀφθαλμῶν ἐξ ἀτυχήματος στερούμενος καὶ αὐτοῦ τοῦ ἄρτου ἀκόμα καὶ ἐπὶ πλέον μὲ διετὲς ἄρρωστον βρέφος ὑποφέρον ἐκ βαρυτάτης νόσου ἐπικαλεῖται τὴν συμπαράστασιν τῶν φιλανθρώπων. Πᾶσα προσφορὰ εἰς Ἰωάν. Στασινόπουλον Γερμανοῦ 49.

ΔΕΡΜΑΤΟΛΟΓΙΚΟΝ ΦΥΣΙΚΟΘΕΡΑΠΕΥΤΗΡΙΟΝ
Τελευταίου τύπου
ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΚΑ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ SIEMENS
ΡΙΖΙΚΗ ΘΕΡΑΠΕΙΑ: Καρκίνου δέρματος—Τριχοφύτων—Κασίδας—Ἀγγειωμάτων—Χηλοειδῶν—Παθήσεων ὀνύχων.
Ὑπεριώδεις ἀκτῖνες
Δ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
ΕΡΜΟΥ—ΚΑΝΑΚΑΡΗ 118 ΤΗΛ. 30—61

ΛΟΓΙΣΤΙΚΑ
Μ. Ι. ΠΕΤΡΕΣΚΟ
ΓΕΡΜΑΝΟΥ 38
ΤΗΛ. 31—92
ΤΜΗΜΑ ΜΟΡΦΩΤΙΚΟΝ. Τελεία ἐκμάθησις λογιστικῆς. Ἰδιαίτερα τμήματα δι' ἐργαζομένους.
ΤΜΗΜΑ ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ. Ἰσολογισμοὶ—Ἔλεγχοι—Ἐκκαθαρίσεις—Τήρησις ἐμπορικῶν Βιβλίων συμφώνως τῷ Νόμῳ κ.τ.λ.
ΤΜΗΜΑ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΟΝ ΚΑΙ ΞΕΝΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ

"ΕΞΕΛΣΙΟΡ"
Τὸ νέο καθαριστήριο μὲ τὰ Γερμανικὰ μηχανήματα Kodecker μὲ περχλωραιθυλένιο καταργεῖ βενζίνα, βοῦρτσες καὶ καυστικὰ ποὺ καταστρέφουν τὰ ροῦχα.
ΕΡΓΑΣΙΑ ΑΡΙΣΤΗ
ΤΙΜΗ ΔΡΑΧ. 20
ΤΟ ΚΟΣΤΟΥΜΙ

Παραλαβὴ παράδοσις στὸ σπῆτι μ' ἕνα τηλεφώνημα στὸ 35-86 ἢ 34—23
ΠΡΑΤΗΡΙΟ ΓΟΥΝΑΡΗ—ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗ 189

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Κατὰ τὴν ἀποψινὴν ἀκολουθίαν τοῦ Νυμφίου, θὰ ψαλλῇ τὸ τροπάριον τῆς Κασσιανῆς τοῦ μουσουργοῦ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς μας μουσικῆς, Πέτρου Πελοποννησίου ὑπὸ Βυζαντινῆς χορωδίας ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ καθηγητοῦ κ. Σ. Ψαρροῦ.

(Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον)

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ

Σήμερον τὸ ἑσπέρας κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Νυμφίου ἐν τῷ ἄνω Ἱερῷ Ναῷ θὰ χοροστατήσῃ ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πατρῶν κ. Θεόκλητος.

(Τὸ Ἐκκλησ. Συμβούλιον)

ΤΟ ΡΑΔΙΟΦΩΝΟΝ

ΤΡΙΤΗ 12 Ἀπριλίου

ΣΤΑΘΜΟΣ ΠΑΤΡΩΝ (198 μ.)

12.30 Γνωστὰ ἑλληνικὰ συγκροτήματα, 13.10 δημοτικὴ μουσική, 13.30 τραγουδοῦν ὁ Νίκος Κόντης καὶ ὁ Κ. Παπαβασιλείου 19 μετάδοσις τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Νυμφίου, 20.30 ἡ ἐκπομπὴ τοῦ Ἀράξου, 21.10 ἐλαφρὰ ἑλληνικὴ μουσική, 22.15 τραγούδια τοῦ Χαιρόπουλου, 22.45 ἐλαφρὰ μουσική, 23 καντάδες.

ΣΤΑΘΜΟΣ ΑΘΗΝΩΝ (412μ.)

8.05 Παληὰ μουσική, 9.10 δημοτικὴ μουσική, 12 δημοτικὰ τραγούδια, 12.30 ἑλληνικὲς ἐπιτυχίες, 13.30 ἐλαφρὰ μουσική, 19.15 «Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος», 21.40 τὸ τροπάριο τῆς Κασσιανῆς, 22.30 ἡ φυλαρμονικὴ τῆς Νέας Ὑόρκης.

Εἰδήσεις: 7.30, 13, 14.30, 20.15 22.15, 24.

ΣΤΑΘΜΟΣ ΑΘΗΝΩΝ Β' (451μ.

7.45 Ἐλαφρὸ πρόγραμμα, 9.30 ἑλληνικὰ τραδούδ